Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 235. Пятниця 18 (30) жовтня 1891. Рôкъ I.

Румуньскій король въ Берлинѣ.

Вôдъ давна вже ходила чутка, що румуньскій король Кароль мае выѣхати до Берлина на якусь важну нараду зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ. Однй доказували, що вôнъ мае поѣхати туды въ якихсь важныхъ справахъ політичныхъ, въ справахъ котрй дотыкають приступленя Румуніи до тридержавного союза; другй знову казали, що вôнъ поѣде въ справахъ чисто особистыхъ, въ справахъ родинныхъ, котрй дотыкають навѣть его уступленя зъ престола.

Та двояка версія о гостинѣ румуньского короля въ Берлинѣ удержалась и досы, зъ тою однакожь змѣною, що теперь надають ѣй далеко бôльше значѣня політичного, якъ давнѣйше, хочь и не выключають справъ родинныхъ, въ якихъ король мае порадити ся въ Берлинѣ. Що та гостина мае дѣйстно немалый характеръ політичный, вказують на то хочь бы само принятє короля въ нѣмецкôй столици та вôдзывы нѣмецкои прасы при сѣй нагодѣ.

На самперѣдъ розказують очевидцѣ повитаня румуньского короля цѣсаремъ нѣмецкимъ въ Почдамѣ, що оно было дуже сердечне. Оба монархи обняли ся и поцѣлували ся тричи. Дворець и мѣсто были святочно украшенй, а множество народу витало грôмкими окликами обохъ монарховъ, коли они въѣздили отвертымъ повозомъ до мѣста. Вôдтакъ и зъ привѣту нѣмецкихъ ґазетъ выходить, що они приписують сѣй гостинѣ поважне значѣне політичне. Ось послухаймо, що они говорять. Nat. Ztg. н. пр. каже такъ:

„Гостина короля Кароля мае усунути то лихо, въ яке запутала его румуньска кліка боярска, дѣлаюча въ интересѣ Россіи, и честолюбивôсть родины Вакареску, належачои до тои кліки. Наколибъ въ Почдамѣ справа заученя румуньского наслѣдника престола мала дѣйстно бути предметомъ нарады, тобы и то закôнчило розпочате въ Италіи дѣло політичного значѣня. Зараджено бы небезпечности, щобы Румунія зъ выразно консервативного елементу, якій она репрезентуе на Балканѣ, не сталась елементомъ россійской пропаґанды и вôдвернувшись вôдъ захôдной культуры, не сталась зъ тои перешкоды, яка стоить въ дорозѣ переходови Россіи до Болгаріи и Константинополя, отвертымъ краемъ переходовымъ для неи“.

Такъ само и Voss Ztg. приписуе гостинѣ румуньского короля въ Берлинѣ и предстоячôй гостинѣ у Вѣдни велике значѣне політичне и каже, що Австро-Угорщина мае найбôльшій интересъ въ тôмъ, щобы Россія не розтратувала Румуніи. Наколибъ Румунія упала, то упала бы зъ нею и самостôйнôсть цѣлого балканьского пôвострова. Румунія буде могла длятого на случай якоись зачѣпки числити на помôчь тридержавного союза, але и она сама мусить заняти недвозначне становище. Та сама ґазета доносить также, що въ Берлинѣ займають ся дуже пильно по части вже переведеными, по части маючими ще наступити змѣнами въ румуньскôмъ войску.

Оглядвѣйше витае румуньского короля Nordd. Allg. Ztg., котра такъ пише: „Столиця нѣмецкои державы витае въ румуньскôмъ короли не лишь володѣтеля дружного пôдносячого ся въ гору народу и свояка та приятеля цѣсаря, але также и князя, котрый въ часѣ мира показавъ ся розумнымъ мужемъ державнымъ, пôдчасъ войны вождомъ и вояикомъ. Нѣмецкій нарôдъ бажае и мае надѣю, що король Кароль завезе зъ собою до Румуніи изъ своеи подорожи до Нѣмеччины ту певнôсть, що вôнъ и его нарôдъ мають въ серци Европы приятелѣвъ, котрыхъ безкористовнй бажаня для добра зъ вôльного выбору народу выйшовшого пануючого дому суть щирй и вѣрнй и котрыхъ симпатія для судьбы Румуніи оправдаесь и въ будучности такъ само якъ то бувало давнѣйше“.

Рада державна.

Въ комісіи буджетовôй вела ся вчера дальша дебата надъ буджетомъ міністерства просвѣты. — Пос. Кайцль доказувавъ важнôсть вывѣнованя школъ промысловыхъ въ Чехахъ, що найлѣпше доказала ческа выстава въ Празѣ. — Рутовскій дякувавъ міністерству за его бôльшу дѣяльнôсть въ Галичинѣ и за пôдвысшене субвенціи та урґувавъ справу нормального статута для галицкихъ школъ промысловыхъ и жалувавъ ся на то, що въ Галичинѣ суть лишь субвенціованй державою школы, а нема школъ державныхъ.— Менґеръ домагавъ ся значного розширеня числа галузей промысловыхъ, для котрыхъ бы заложено школы фаховй. Вôнъ ставивъ внесене, щобы завôзвати правительство, абы оно заложило взôрцевй варстаты для тыхъ ремѣселъ, для котрыхъ нема фаховыхъ школъ и дало тымъ способы новѣйшои техніки то выдержаня конкуренціи. (Внесене се принято.)

Дещо изъ гіґіены.

Про недуги жолудковй.

Пише дръ Левъ Петровскій.

Стравы взагалѣ дразнять жолудокъ, але мы того дразненя доты не вôдчуваемо, доки самъ жолудокъ на се дразнене вôдповѣдае выдѣлюванемъ соку. Скоро же жолудокъ въ наслѣдокъ передразненя острыми приправами, що такъ скажу, втративъ свое чуте, свою нормальну вражливôсть, т. е. коли вже переставъ вôдповѣдати на дразнене выдѣлюванемъ соку, то тогди зачинаемо мы самй, а не нашь жолудокъ, вôдчувати тое дразнене т. е. чуемо, що маемо жолудокъ, и то жолудокъ, наповненый стравами, котрй давлять и якъ бы розпыхали его стѣны. Се вже есть станъ ненормальный, спроваджений надуживанемъ приправъ корѣнныхъ. Здоровый чоловѣкъ нѣколи не чуе, що мае жолудокъ, а истноване сего орґану у него обявляе ся чутемъ голоду або насыченя.

Другою, досыть частою, причиною недугъ жолудка бувае неправильне заспокоюване чутя голоду. Пôдъ тымъ взглядомъ поступають люде зле въ двоякій способъ, а именно, що або за часто ѣдять, або знову дуже рѣдко, але за то споживають дуже богато стравы наразъ. Травлене есть для жолудка працею, а по праци конечный есть спочивокъ. Коли же хто дуже часто ѣсть, то тымъ самымъ змушуе свой жолудокъ до неустанной працѣ безъ спочивку, що, зовсѣмъ природно, не може користно вплывати на жолудокъ. Такъ само нерозумно робить и той, хто разъ попоѣсть, але такъ, щобы на цѣлый день бувъ сытый. Въ обохъ разахъ наслѣдки суть такй, що жолудокъ перетяженый працею, що такъ скажу зъ умученя, выповѣдае намъ свою услугу.

Не менше важною рѣчею, якъ приготовлене справы въ кухни, есть вôдповѣдне приготовлене еи въ нашôмъ ротѣ, заки она дôстане ся до жолудка. Кождый кусочокъ, заки дôстане ся до жолудка, повиненъ бути зубами добре роздрôбненый, розтертый. Докладне роздрôбнене поживы знаменито улекшуе чиннôсть жолудка, бо дрôбнй части скорше розпускають ся въ соку жолудковôмъ, якъ цѣлй, не росдрôбненй, котрй дуже часто лишь зъ верха бувають надтравленй, а потôмъ вôдходять яко неужиточнй. Того условія доброго травленя не сповнюе богато людей; однй задля браку зубôвъ, другй знову задля браку часу, полыкають стравы не пережуванй, бôльшими кусями, и въ той способъ роблять майже неможливымъ правильне травлене въ такôмъ станѣ доставленыхъ жолудкови стравъ.

Дуже богато людей роблять знову дуже зле, що споживають надто горячй або надто студенй стравы. Якъ однй такъ и другй стравы дразнять сильно жолудокъ, а коли таке дразнене повтарае ся частѣйше, то передразненый жолудокъ перестае выдѣлювати нормальный сокъ жолудковый.

Шкôдне есть дальше впроваджуване до жолудка по ѣдженю бôльшои скôлькости якого небудь плыну. Впроваджений плынъ розтончуе сокъ жолудковый, а розтонченый сокъ жолудковый не дѣлае вже такъ енерґічно на спожитй стравы якъ нормальный, не розтонченый, черезъ що травлене стравы значно опôзняе ся.

Такъ само значно опôзнюе чиннôсть травленя спане по ѣдженю. Пôдчасъ спаня травлене есть зовсѣмъ застановлене а розпочинае ся знову ажь въ хвили пробудженя. Черезъ той весь часъ, коли спимо зъ наповненымъ жолудкомъ, стравы, замѣстъ щобы были стравленй, пôдлягають инчимъ перемѣнамъ а именно гнитю.

Некористно вплывае дальше на травлене всяка але тôлько тяжша праця, чи то фізична чи умова, а то задля слѣдуючои причины.

При всякôй праци зуживають ся бôльше якъ инчй тй орґаны нашого тѣла, котрй працюють. Щобы однакожь працюючй орґаны не зужили ся, есть наше тѣло такъ уладжене, що до працюючихъ орґанôвъ доплывае бôльше крови, якъ до тыхъ, котрй рôвночасно находять ся въ станѣ спочивку. Дѣе ся то въ той способъ, що кровоноснй проводы, допроваджуючй кровъ до орґану працюючого, розширяють ся а рôвночасно звужують ся тй кровоноснй проводы, що допроваджують кровь до тыхъ орґанôвъ нашого тѣла, котрй въ той самъ часъ

Міністеръ просвѣты дръ Ґавчъ пригадавъ на данє нимъ на послѣднôй сесіи парламентарнôй заявлєнє що до законного управильненя образованя промыслового и сконстатувавъ, що молодѣжь горне ся великими масами до школъ промысловыхъ; сей фактъ наказує особливо строго поступати при приниманю до тыхъ школъ, щобы тымъ способомъ выробити въ ученикахъ здôбный матеріялъ. Рутовскому сказавъ міністеръ, що правительство буде и дальше сильно пôдпирати розвôй промыслового образованя въ Галичинѣ. Нормальный статутъ для школъ промысловыхъ находить ся теперь въ львôвскôмъ Намѣстництвѣ, де надъ нимъ радятъ. На запытанє справоздавця сконстатувавъ міністеръ просвѣты, що переговоры въ справѣ рускихъ школъ народныхъ въ Станиславовѣ и Тернополи ведуть ся вже а ихъ заснованє можна вже заповѣсти на слѣдуючій рôкъ. Переговоры въ справѣ основаня дальшихъ семінарій скôнчать ся мабуть до року. По сѣмъ принято титулъ „Справы образованя.“

При титулѣ „Спеціяльнї заведеня науковї“, заявивъ міністеръ просвѣты, що въ порозумѣню зъ Міністерствомъ дѣлъ внутрѣшныхъ принято вôдповѣдну пôдставу для нарадъ и що лагодить ся анкета въ справѣ науки ветеринарійнои.

Пос. Пініньскій промавлявъ за скорымъ переведенємъ реформы въ львôвскôмъ институтѣ ветеринарійнôмъ по мысли бажань краю. — Катрайнъ доказувавъ, що остаточне полагодженє справы ветеринарійныхъ институтôвъ есть конче потрѣбне. По сѣмъ принято повысшій титулъ.

При титулѣ „Школы народнї“ вказувавъ референтъ Беєръ на то, що истнуючі двѣ галицкі семінаріи учительскі мають розширити ся на чотири, и промавлявъ за тымъ, щобы при семінаріяхъ учительскихъ обмежити число суплєнтôвъ.— Пініньскій доказувавъ, що заснованє новыхъ семінарій учительскихъ въ Галичинѣ въ найблизшôмъ часѣ, есть конче потрѣбне, а то зô взгляду на то, що дає ся чути великій бракъ учителѣвъ школъ народныхъ.

Міністеръ просвѣты заявивъ, що переговоры въ справѣ основаня рускихъ школъ вправъ при семінаріяхъ учительскихъ въ Станиславовѣ и Тернополи вже ведуть ся и основанє тыхъ школъ наступить вже въ слѣдуючомъ роцѣ. Що до семінаріи учительскои въ Опавѣ, сконстатувавъ міністеръ, що языкомъ выкладовымъ есть языкъ нѣмецкій, але для ческихъ и польскихъ ученикôвъ есть наука ческого и польского языка обовязковою. О зовсѣмъ укваліфікуванї силы учительскі для науки ческого языка, постарано ся. Титулъ „Школы народнї“ принято.

При титулѣ „Фондаціи и датки“ сказавъ міністеръ просвѣты, що надъ петиціею товариства для плеканя нѣмецкои штуки, науки и літературы въ Чехахъ, ведуть ся теперь переговоры и петиція та буде увзглядненa при укладаню буджету на 1893 р.

На вчерашнôмъ засѣданю комісіи для належитостей скарбовыхъ мотивувавъ Міністеръ фінансôвъ проектъ закона о увôльненю вôдъ належитостей движимого майна спадкового по особахъ, що не суть австрійскими горожанами. Міністеръ фінансôвъ доказувавъ, що супротивъ Угорщины и чужихъ державъ годить ся, щобы спадщина ихъ пôдданыхъ и побожнї фондаціи були вôльнї вôдъ належитостей, бо лишь пôдъ тымъ условіємъ можна буде осягнути увôльненя вôдъ належитостей движимои спадщины австрійскихъ пôдданыхъ въ чужихъ державахъ. Польскій и молодоческі члены комісіи доказували, що справа ся може станути въ суперечности зъ конституційнымъ правомъ; такъ однакожь не есть, бо тутъ розходить ся о угоды державнї, котрыхъ розслѣдженє и ухвалєнє належить до компетенціи Рады державнои.

По довшôй дебатѣ, въ котрôй забирали голосъ послы: Крамаржъ, Левицкій, Краиньскій, Телишевскій, Вашатый и Шорнъ тавыступали противъ проекту закона задля некомпетенціи Рады державнои въ справѣ ухвалы що до побожныхъ фондацій, — выступивъ референтъ Сомаруґа за проектомъ закона и доказувавъ, що можна дотычне предложенє оспорювати зô взглядôвъ рѣчевыхъ, але не зъ причинъ формальныхъ, державно-правныхъ. При голосованю була вправдѣ бôльшôсть за приступленємъ до спеціяльнои дебаты, але зъ выимкою членôвъ полученои лѣвицѣ голосували всѣ противъ увôльненя побожныхъ фондацій вôдъ оплаты належитостей скарбовыхъ. Сомаруґа зложивъ вôдтакъ рефератъ,а референтомъ выбрано пос. Левицкого 6 голосами. Лѣвиця здержалась вôдъ голосованя.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь зволивъ рѣшенємъ зъ дня 25 с. м. вселаскавѣйше призволити, щобы въ припущеню, що вôдповѣднї средства матеріяльнї въ дорозѣ констуційнôй будуть призволенї, вôдкрыто зъ рокомъ шкôльнымъ 1894 95 на університетѣ львôвскôмъ выдѣлъ лѣкарскій а именно насампередъ перший рôкъ того выдѣлу. Въ чотирохъ же слѣдуючихъ рокахъ постепенно що року буде придавати ся дальшій рôкъ выкладовый ажь до повного доповненя выдѣлу.

Зъ Вѣдня доносять, що для зелѣзницѣ Кароля Людвика замовлено 24 новыхъ льокомотивъ, котрі мають бути доставленї до чотирохъ мѣсяцѣвъ. Такъ само и для зелѣзниць державныхъ замовлено 41 льокомотивъ.

Presse подає, що Палатѣ пословъ удасть ся полагодити бôльшу часть прелімінаря до дня 9 падолиста, значить, до часу скликаня спôльныхъ делеґацій.

Нѣмецке міністерство войны обробило вже прелімінарь розходôвъ на 1892/93 рôкъ и жадає на доповненє артілерійного матеріялу, ручного оружія, скринь зъ набоями и ремонту 34 міліоны марокъ одноразово. Збôльшеня армій оно не намѣряє, зате рѣшило довершити розпочату вже минувшого року реорґанізацію артілеріи полевои въ той способъ, абы у всѣхъ 434 полевыхъ батерій на шѣсть арматъ выпадало по двѣ або по три скринѣ зъ набоями.

Hamb. Nachrichten доносять, що правительство внесе с. р. до парляменту проектъ дволѣтнои службы войсковои.

Зъ Софіи доносять до Лондону, що Стамболовъ має вôдступити теку внутрѣшныхъ справъ бурмістрови Софіи, Петкову, а самъ обойме теку міністерства справъ заграничныхъ на мѣсце Грекова, котрый знову має заступити дімісіонованого міністра справедливости, Тончева.

Брукcельскій „Courier“ оголосивъ приписы, якї папа Пій IX. установивъ бувъ для будучого конкляве. Папа потверджує выключнє право выбору папы кардиналами, а выключує всяку интервенцію державъ. Всѣ присутнї пôдчасъ смерти папы въ Римѣ кардиналы мають рѣшити бôльшôстію голосôвъ, чи выборъ папы має вôдбути ся въ Римѣ чи поза границями Италіи. На выпадокъ, коли бы независимости членôвъ конкляве або мѣсцю нарадъ загрожувала яка небезпечность, мусѣлобы конкляве вôдбути ся поза границями Италіи.

Станіславôска філія „Просвѣты“.

Ще въ вереснѣ сего року вôдбули ся въ Станиславовѣ девятї загальнї зборы тамошнои філіи „Просвѣты“ при досыть численнôй участи членôвъ мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ; явилась на зборы и „дванацятка“ спѣвацка, котра гостила того дня въ Станиславовѣ. По богослуженю за покôйныхъ членôвъ вôдкрывъ голова уступаючого выдѣлу, судья Воляньскій, зборы въ сали Рады повѣтовои вôдповѣдною промовою и вôдчитавъ справозданє зъ дѣяльности філіи, зъ котрого отсе бôльше важнї рѣчи:

Въ червни 1889 р. скликавъ выдѣлъ надзвычайнї зборы членôвъ, въ котрыхъ проґраму входило богослуженє за пок. о. Ст. Качалу, вôдчитъ о. Порайка про житє и дѣяльнôсть Ст. Качалы и вôдчитъ п. Гарасимовича о плодозмѣнахъ. Въ серпни тогожь року державъ вôдчитъ дръ Бучиньскій въ справѣ розповсюднюваня книжокъ „Просвѣты“, судья Воляньскій о читальняхъ, посолъ Гурикъ о касахъ позичковыхъ и крамницяхъ, п. Полотнюкъ о зсыпахъ збôжа. Члены выдѣлові ѣздили на закладины читаленъ до Тысьменицѣ, Братишева, Пасѣчнои, Княгинина, Тысьменичанъ, Олешѣ, Палагичъ, Пôйлы, Угринова и на загальнї зборы „Просвѣты“ до Коломыи. Выдѣлъ посылавъ телеґрамы при нагодѣ отвореня філіи въ Самборѣ, загальныхъ зборôвъ „Просвѣты“ въ Тернополи, бравъ живу участь въ обходахъ роковинъ смерти Т. Шевченка и у всѣхъ маніфестаціяхъ Русинôвъ станиславôвскихъ.

По касовôмъ справозданю проф. Недѣльского наступивъ вôдчитъ о. Озаркевича зъ Сѣльця про економічный станъ селянъ, головно про крамницѣ, закладанє ихъ и веденє.

Потомъ приступлено до выбору нового

спочиваютъ. Травленє есть для жолудка працею и вôнъ тогди потребує значнѣйшого допливу крови, що дѣє ся коштомъ инчихъ орґанôвъ, котрі въ тôмъ часѣ, коли жолудокъ працює, дôстають менше крови. Въ тôмъ то, що жолудокъ въ часѣ травленя вôдтягає инчимъ орґанамъ кровь, лежить причина отяжѣлости, мало що не лѣни, появляючои ся у кождого чоловѣка по бôльшôмъ обѣдѣ. Колижь хто по добрôмъ обѣдѣ возьме ся до тяжшои працѣ, то черезъ то уменшає ся доплывъ крови до жолудка, бо єи кровь спотребовують въ бôльшôй скôлькости працюючї рôвночасно зъ жолудкомъ инчї орґаны. Лекша праця, не вымагаюча великого напруженя силъ, чи то фізичныхъ, чи умовыхъ, не перешкаджає зовсѣмъ травленю.

О шкôднôмъ дѣланю на чинность травленя горѣвки и тютюну, знають найлучше тї, що обохъ тыхъ рѣчей надуживають. По кождôмъ перепою, а такожь и по выкуреню сильнѣйшого цигара, приходить, особливо у людей, до сего не призвычаєныхъ, до нудностей, браку охоты до ѣды, блювоты и болю головы, а то все уступає скоро, коли причина, що то выкликала, бôльше не повторить ся. Сей фактъ доказує наглядно шкôдливôсть надуживаня тютюну и горѣвки для жолудка и взагалѣ для орґанізму людского.

Що сильнї зворушеня душевнї, якъ: велика радôсть, смутокъ, грызота, страхъ и т. д.; вôдбирають охоту до ѣды, про се знає каждый; та щожь зъ того, коли усуненє сеи шкôдливости не залежить вôдъ волѣ чоловѣка, и передъ єи злымъ впливомъ устеречи ся не можна.

Навѣть одѣжь може бути перешкодою для чинности травленя. Якъ зъ высше наведеного знаємо, має жолудокъ крôмъ хемічнои чинности розпусканя поживы такожь и механічну чинность, а именно, жолудокъ повиненъ перетравленї стравы по певнôмъ часѣ выдалити до кишокъ. Въ выконуваню сеи механічнои чинности. дôзнає жолудокъ немалыхъ перепонъ вôдъ одежи сильно обтисненои въ поясѣ. Не дармо то каже приповѣдка: „ѣджь або розпережи ся“, значить ся: „зроби бôльше мѣсця въ жолудку“, тôлько не на то, щобы—объѣсти ся, и не дармо то люде попоѣвши, попускають поясъ чи пасокъ або ремѣнь на собѣ.

Таку саму перешкоду, якъ стисненє въ поясѣ, робить для механічнои чинности жолудка такожь и таке уложенє тѣла, въ котрôмъ чоловѣкъ зъ причины свого занятя (н. пр. въ ткацтвѣ, шевствѣ и т. д.) мусить довшій часъ сидѣти зôгнутый въ поясѣ зъ похиленымъ на передъ туловомъ.

То суть коротко зôбранї похибки противъ ґіґієнічно-діететичныхъ правилъ, а похибки тї бувають дуже причинами всѣлякихъ недугъ жолудковыхъ. Коли бы люде сихъ похибокъ стерегли ся, то число тыхъ, що споживають того рода лѣки, якъ піґулки Морізона або Брандта, маріяцельскі каплѣ и т. д., стало бы певно значно менше.

выдѣлу, передъ чимъ п. Володимиръ Левицкій пояснивъ зборамъ статутъ „Просвѣты“. Зборы выбрали до нового выдѣлу о. Порайка, проф. Недѣльского, учит. Заклиньского, о. Абрисовского, проф. Кокорудза, посла Гурика и п. Льва Гузара, а на заступниковъ: дра М. Бучиньского, о. Бачиньского зъ Тысьменицѣ и п. И. Гробельного господаря зъ Дрогомирчанъ. Зборы замкнувъ судья Воляньскій, котрый и проводивъ зборамъ и внѣсъ многолѣтство Єго Вел. Цѣсареви, а зборы тричѣ окликнули.

Новый выдѣлъ вôдбувъ до сегодня три засѣданя звычайнѝ, на котрыхъ уконституувавъ ся въ той спосôбъ, що выбравъ о. Порайка головою, проф. Недѣльского заступникомъ головы, о. Абрисовского секретаремъ, п. Гузара касіеромъ а проф. Кокорудза контрольоромъ и ухваливъ слѣдуючѝ важнѣйшѝ справы:

1) Скликати въ недѣлю по св. Михайлѣ зборы членôвъ до Станіславова, держати два вôдчиты: одинъ правничій а другій зъ гіґіены, и запросити о. Рыбчака зъ Угринова зъ тамошнымъ хоромъ селяньскимъ для вôдспѣваня кôлькохъ пѣсень.

2) Постарати ся о евіденцію товариствъ промысловыхъ, читалень, касъ позичковыхъ и шпихлѣрѣвъ громадскихъ въ Станіславôвщинѣ, зноситися зъ всѣми читальнями въ околици и ѣздити до нихъ зъ вôдчитами.

3) Упорядкувати бібліотеку філіи, котра вже мае до 700 книжокъ, и доповнити еи по можности выданями популярными.

4) Вôдбувати звычайнѝ засѣданя выдѣлу кождои суботы по 15-мъ въ мѣсяци.

Новинки.

— **Громадѣ Руда**, въ повѣтѣ бобрецкôмъ, даруvавъ Єго Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Віцепрезидентъ** ц. к. краєвои Рады школьнои дръ Бобжиньскій выѣхавъ до Кракова на люстрацію тамошныхъ школъ и на засѣданя Академіи наукъ.

— **Конкурсъ**. Управляючій совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ роспиcавъ конкурсъ на стіпендію имени Є. Вел. Францъ Іосифа I. по 200 зр. рôчно для убогихъ академикôвъ морального веденя зъ выдѣлôвъ: правничого, фільософічного, медичного або технічного, родомъ зъ Галичины, рускои народности, гр. кат. обряду, котрѝ въ наукахъ идуть зъ добрымъ успѣхомъ. Стіпендія може бути до конця студій университетскихъ а опôсли, сли стіпендистъ выкаже ся двома испытами державными, въ першôмъ роцѣ по скôнченю університету въ цѣли одержаня степеня доктора, ще на два роки. Речинець до 30 падолиста.

— **Огнѣ.** Дня 24 с. м въ полудне згорѣло въ Деревлянахъ 15 селяньскихъ загородъ, церковъ, всѣ будынки парохіяльнѝ и школа Селяне понесли шкоды на 12 тысячь зр. Церковъ була асекурована. Пожаръ повставъ зъ неосторожности. — Въ Явеници польскôй погорѣли будынки господарскѝ зъ сегорôчнымъ добуткомъ двохъ господарѣвъ. Неубезпечена шкода выносить перейшло 3 тысячѣ зр. Огонь повставъ черезъ дѣти. — Дня 21 с. м. займивъ ся огонь на передмѣстю Дубецка въ стайняхъ богатого жида зъ Лѣська, Каннера, властителя того передмѣстя (передъ тымъ належало оно до ґр. Красицкого зъ Бахорця), а причиною нещастя була неосторожнôсть одного домôвника зъ нафтою. Огонь знищивъ до крихты горѣльню, кôльканацять будынкôвъ дворскихъ и цѣлый зборъ збôжа зъ кôлькасотъ морґôвъ. Крôмъ того погибло въ огни кôлькадесять волôвъ, коровъ и телятъ окрôмъ коней, котрѝ уратовано. Гукъ експльодуючого спірітусу бувъ такъ сильный, якъ бы кôлька гарматъ наразъ выстрѣлило. Шкода выносить больше якъ 55 000 зр., але властитель не поносить страты, бо бувъ асекурованый на 70.000 зр. — Дня 26 с м. згорѣло въ Конкольникахъ, повѣта рогатиньского, 9 загородъ селяньскихъ а 30 будынкôвъ. Мѣжь погорѣльцями самѝ бѣдолахи, лише одинъ убезпеченый бувъ на 200 зр. До ратунку явила ся сторожа огнева зъ Болшовець и зльокалізувала огонь.

— **Добрыхъ пташкôвъ** прихопила оногди львôвска поліція и заперла до клѣтки. До Львова зъѣхали ся були на свята жидôвскѝ зъ заграницѣ ажь шѣсть продайдушѣвъ, що вывозили за границю и торгукали дѣвчатами. Всѣ увязненѝ злочинцѣ належать до найнебезпечнѣйшихъ пташкôвъ, за котрыми вже давно шукала поліція, поки они самѝ не попали ся въ немилу для нихъ матню. Одинъ зъ нихъ, якійсь Ицикъ Шеферъ, що лишь повернувъ свѣжо зъ Америки, куды завѣзъ бувъ кôльканацять дѣвчатъ.

— **Братоубійство** Въ селѣ Стриганцѣ, камѣнецкого повѣту, застрѣливъ въ ночи зъ дня 9 на 10 с. м. 23-лѣтный Стефанъ Мысакъ рôдного жонатого брата старшого Олексу, якъ вôнъ повертавъ вôдъ сусѣда домôвъ. Трупа занѣсъ до рѣки, поплывъ човномъ зъ трупомъ повъ милѣ вôдъ села, а тамъ привязавши трупови до шиѣ около 100 клґр. землѣ въ веретѣ, затопивъ въ найглубшôмъ мѣсци Буга. Жандармерія выслѣдила убійника по кôлькохъ дняхъ и арештувала, а злочинець признавъ ся до всего. Яко причину убійства подавъ, що вôнъ хотѣвъ оженити ся и стати самъ господаремъ.

— **Самъ зголосивъ ся до вязницѣ.** Оногди передъ полуднемъ зголосивъ ся въ львôвскôмъ судѣ Михайло Ґлѣй въ донесенємъ, що въ ночи зъ 26 на 27 с. м. убивъ на весѣлю въ Прусахъ (львôвского повѣту) якогось селянина въ бôйцѣ, котрый его (Ґлѣя) образивъ. Ґлѣй каже, що ударивъ его ногою вôдъ стôльця, а опôсля довѣдавъ ся, що селянинъ той померъ. Совѣсть не дає єму спокою, тому ставить ся самъ, щобы спокутувати свôй злочинъ. Власти арештували Ґлѣя и зарядили слѣдство.

Всячина.

— **По дванацяти рокахъ.** Одна нѣмецка ґазета розповѣдає про таку подѣю, яка стала ся въ мѣстѣ Тревірѣ, де до недавна ще була выставлена нешита рыза Христова:

Въ 1878 р. залюбивъ ся бувъ якійсь молодый технікъ въ доньцѣ лѣкаря въ однôмъ зъ большихъ мѣстъ надъ Реномъ и бувъ такъ щасливый, що станувъ зъ нею незадовго пôдъ вѣнець. Молода пара пережила зъ собою кôлька мѣсяцѣвъ щасливо, ажь наразъ ставъ чоловѣкъ пôдозрѣвати свою молоду жѣнку, що она его зраджує. И дѣйстно, одного разу заставъ вôнъ еи самъ насамъ зъ еи своякомъ, котрого всѣ уважали за великого баламута. Єго взяла заздрôсть и злôсть, посваривъ ся зъ жѣнкою, покинувъ посаду и жѣнку, та щезъ десь безъ вѣсти. Опечалена жѣнка не чула вôдъ тои поры нѣчого о своѣмъ чоловѣцѣ.

Ажь ось двѣ недѣлѣ тому назадъ, приѣхавъ зъ Америки до Тревіру якійсь ще молодый богомолець, котрый своєю повагою, своимъ вѣчнымъ засумованємъ и взагалѣ своимъ цѣлымъ поведенємъ вôдъ часу свого выѣзду зъ Америки, звертавъ на себе увагу всѣхъ другихъ богомольцѣвъ. Бувъ то якъ разъ той технікъ, а теперь вже инжиніръ однои зъ найбôльшихъ въ Америцѣ фабрикъ машинъ. Вôнъ спѣшивъ въ рôднѝ стороны, щобы поклонитись рызѣ Христовôй.

Процесія, до котрои вôнъ належавъ, вступала якъ разъ до церкви, коли богомолець той побачивъ наразъ стоячу вôддалѣкъ, въ чорнôй сукни, свою власну жѣнку, а побôчь неи дѣвчинку, дуже до неи подôбну, але заразомъ нагадуючу и его черты лиця. Зъ незвычайнымъ зворушенємъ приглядавъ ся давный технікъ имъ обоимъ, але жѣнка его не пôзнавала, бо густа, чорна борода робила его зовсѣмъ неподôбнымъ для тои, котра знала его ще молодцемъ, зъ легкимъ, ледви що засѣявшимъ ся заростомъ. Обоє вышли зъ церкви майже рôвночасно, и американьскій богомолець идучи поволи за своєю жѣнкою, зайшовъ ажь до готелю, де она мешкала. Тутъ довѣдавшись, що его жѣнка зôйде незадовго до реставраціи до спôльного обѣду, постаравъ ся о то, що єму вызначено мѣсце якъ разъ коло неи. Пôдчасъ обѣду розпочалась мѣжь ними коротка, урывана розмова, а жѣнка и по голосѣ не пôзнавала свого давного мужа. Було однакожь щось знакомого для неи въ его голосѣ, бо кôлько разôвъ вôнъ вôдозвавъ ся, то она все попадала въ якусь задуму.

— По кôмъ носите, панѣ, жалобу, коли вôльно васъ запытати? — спытавъ инжиніръ пôдъ конець обѣду. — По моимъ чоловѣцѣ.— По чоловѣцѣ? — По чоловѣцѣ, котрого утратила передъ дванацяти роками. — Вôнъ такъ давно померъ а вы все ще носите жалобу?— сказавъ инжиніръ дрожачимъ голосомъ. Бо померъ, хибажь не правда? — . . . . Такъ, — вôдповѣла она по хвили. — А то ваша донечка? Дуже до васъ подôбна. — Бѣдна дитина, не знала батька, бо прийшла на свѣтъ въ кôлька мѣсяцѣвъ по тôмъ, коли я его утратила.

Тронутый до глубины инжиніръ почувши тѝ слова, попросивъ, щобы она вызначила єму кôлька хвиль розмовы самъ на самъ. Сусѣдка зъ разу вôдмовила, але коли вôнъ ставъ ѣй доказувати, що розходить ся о рѣчь дуже важну, пристала она на то и вызначила єму 4 год. по полудни пôдъ верандою, вôдъ стороны города и явила ся въ означенôй порѣ на мѣсци въ певнôмъ вôддаленю вôдъ кôлькохъ особъ, що въ тôй порѣ спочивали пôдъ верандою. Тыхъ кôлька особъ було незадовго свѣдками трогаючои сцены.

Въ склянныхъ дверехъ, выходячихъ вôдъ сальону на веранду, явивъ ся молодый, пристойный мужчина зъ маленькимъ, чорнымъ вусикомъ и въ однôй хвили припавъ до чорно убранои дамы та ставъ еи благати.— Голубко моя, Аделько, прости менѣ: Незнакома лишь скрикнула, обняла мужа и залялась сльозами. Теперь спôзнала она свого мужа. Вôнъ казавъ обголити собѣ бороду и лишь легонькій чорный вусъ якъ давнѣйше отѣнявъ его уста. Вôнъ телеґрафувавъ заразъ до Америки, що вже не верне, бо остає въ рôдныхъ сторонахъ. Поясненя вôдъ жѣнки вже не жадавъ, але она сама єму все пояснила. Той своякъ, черезъ котрого дванацять лѣтъ тому назадъ взяли его були гнѣвъ та заздрôсть, бувъ великимъ картяремъ и потребувавъ грошей та хотѣвъ роздобути ихъ черезъ ню у еи родичѣвъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

29 Жовтня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·—10 80	10·—10 75	9 75 11·—	10·—11·—
Жито	9·——9 50	8 90—9 40	9·——9 50	9 25—9·50
Ячмѣнь	6.——8·—	5·90—7·—	5·80—7·—	6·——8·—
Овесъ	7·——7·50	5·50—7·—	6·40—7·—	7·00—7 75
Горохъ	6·— 10·—	6·— 11·—	6·— 11·—	6·— 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	13.—14 15	13·—13·—	13·—13 25	13·—13 25
Хмель	55—60·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	40—46·—	40·—45·—	40·—45·—	40·—45·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 лігр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·50 до 19·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55—до 60·— за 56 кильо

Телеграмы.

Вѣдень 29 жовтня. Є. Вел. Цѣсарь жертвувавъ вѣденьскôй поліклініцѣ 2000 зр. яко датокъ на будову шпиталю.

Прага 29 жовтня. При доповняючихъ выборахъ до празскои Рады громадскои выбрано 20 Старо- а 11 Молодочехôвъ.

Массава 29 жовтня. Вчера розпочавъ ся тутъ передъ военнымъ судомъ процесъ Ліврагого. До розправы покликано 93 свѣдкôвъ.

Брестъ 29 жовтня. Прибувъ тутъ россійскій корабель панцирный „Димитрій Доньскій“. Множество народу чекало вже на его приѣздъ.

Лондонъ 29 жовтня. Вѣсть о зарученю румуньского наслѣдника престола зъ англійскою княг. Марією есть безосновна.

Берлинъ 29 жовтня. Приѣхавъ тутъ король румуньскій и зробивъ мѣжь иншими візиту ґен. Капрівіому. Въ касарни артілєріи въ Моабітѣ, вôдбулась парада войскова зъ полкомъ артілєріи, до котрого колись король Кароль належавъ, по чôмъ цѣсарь мавъ коротку промову до войска.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* приимає Контора Льеопольда Литыньского, *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** прïятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

Жолудокъ єсть господаремъ человѣческого орґанізму,

ôдъ него починають ся всякй болѣзни, ôдъ него залежить потрѣбне ôдживлене организму и силы чоловѣка.

„Реґуляторъ“

єсть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштує 35 кр. На провинцію высылає ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку зъ опакованємъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякй подôбнй средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ особъ котрымъ здорове привернувъ.

ПОДЯКА.

Веч. п. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь у **Львовѣ** (Пôдзамче).

Впочтенный Пане!

Не въ силѣ я вôдвдячитись Вашôй добродѣяльности, якои дôзнала я вôдъ Васъ Вп. Пане Добродію. Не маю словъ для высказаня моєи вдячности. Божь и єсть за що. Черезъ шѣсть мѣсяцѣвъ лежала я тяжко слаба и не могла найти собѣ лѣку на мою слабôсть, а именно ломанє костей, нестравнôсть и бракъ апетиту. Лѣкарѣ мене вже вôдступили и казали, що вже нема надѣѣ. И я сама вже хотѣла ся пращати зô свѣтомъ, но въ тôй хвили дôзнала ся я о Вашôмъ „Реґуляторѣ“ и признаю ся, що зъ недовѣрчивостію стала я єго заживити, але, якъ то кажуть, потапаючій и бритвы ся хапає, спробувала я ще того „Реґулятора“ и пересвѣдчила ся, що то дѣйстно чудесне лѣкарство. Сейчасъ стала я здоровѣйшою, зъ кождымъ днемъ прибувало менѣ силъ и днесь єсьмъ вже цѣлкомъ здорова. Про те приймѣть сердечнѣйшу мою подяку за уратованє менѣ здоровля, що має тымъ бôльшу вагу, бо тымъ спасли Вы троє моихъ дѣточокъ вôдъ сирôцтва. Видко, що при вынаходку Вашого „Реґулятора“ вела Васъ Рука Божа, бо лѣкарство тоє єсть дѣйстно чудеснымъ и для того могу єго зъ чистою совѣстю поручити всѣмъ потребуючимъ и слабымъ.

Куликôвъ дня 16 (28) червня 1891.

Анна Оныщукъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марця 1891.

Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апопльексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялистъ приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якй менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Леопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Виткевича,

аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рампы).*

Въ мѣйскôмъ бюрѣ,

(готель Жоржа), выдає ся **карты объѣздні,** котрй приносять знижку 25—30% за звычайными білетами.

Тоже выдає ся **звычайнй карты** подорожнй на лінію Кароля-Людвика по ориґінальной цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выраблює фабрыка выробôвъ гиґієнично-диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованьє.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского**, Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

❊ КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ ❊

на рôкъ 1892,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить кальендаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылає

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛИТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надôсланьемъ **50** кр. а- в.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жадни слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя приймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ).

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы).

поручає выпробованй и за скуточнй узнанй

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитй въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожь въ початкахъ хоробы радикально убиваючй бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

Терпите ломанє руки або ноги, рванє, гостець, ревматизмъ, котрй вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагає въ такихъ терпѣняхъ:

„Excelsior“

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякй, хотьбы застарѣлй зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Подяка. Веч. п. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшй слова подяки за Вашь дѣйстно чудесный *Excelsior.* Страшнй терпѣня, якй выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгй лѣта треваючй болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôдняти, по натертю кôлькохъ фляшокъ „Excelsior“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ єи вôдгомономъ най будуть тй слова моєи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ вынаходецъ „Excelsiora“ тысячѣ — бо кождому помагає скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрй коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. є. за 2 фляшки „Excelsiora“ оплату почтову и опакованє.

Прошу адресовати **В. Виткевичъ,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.